

Ole Bjørn Kraft: Jeg vil gerne udtale min Tilfredshed med og takke den højtærede Trafikminister for, at han foranledigede, at der blev indkaldt til Udvalgs møde mellem anden og tredje Behandling til Drøftelse af Spørgsmaalet om Forholdet mellem de militære og civile Flyvepladser. Spørgsmaalet er rejst fra konservativ Side under Behandlingen her og under Udvalgsarbejdet. Med fuld Tilslutning fra hele Udvalget havde man ønsket en Udtalelse fra de militære sagkyndige om deres Opfattelse af dette Spørgsmaal. Denne Udtalelse fik vi ikke, medens Udvalgsarbejdet stod paa. Det er nu under den Forhandling, der er ført siden anden Behandling, blevet klargjort — og det synes mig meget rart, at det er konstateret —, at hverken Trafikministeren eller Forsvarsministeren har noget Ansvar for, at denne Besvarelse ikke kom til at foreligge i rette Tid. Hvor Answeret ligger, fortaber sig i et uudforskeligt Mørke, men det var nyttigt, at Forhandlingen fandt Sted, ja, ikke blot nyttigt, men det blev ogsaa erkendt fra alle Sider, at det var afgjort nødvendigt, thi Rigsdagen kunde ikke gennemføre et Lovforslag af denne Karakter, uden at der var taget det fornødne Hensyn til de Synspunkter, som forsvarspolitiske og militære sagkyndige maatte have at fremføre.

Sagen er den, at det ikke blot er de militære, men ogsaa de civile Flyvepladser i et Land, der er et militært Spørgsmaal, fordi Flyvepladser i en moderne Krig — og det vil næppe gælde mindre under den Udvikling, vi i Øjeblikket gennemløber — er af overordentlig Betydning, og at civile Flyvepladser, vel udbyggede, som der her er Tale om, f. Eks. for Aalborg Lufthavns Vedkommende, i Tilfælde af Krig kan blive af den allerstørste Betydning, ikke blot for det nationale Forsvar, men ogsaa for den internationale Samvirken, som skal finde Sted. Det er derfor nødvendigt, at man betragter dette Spørgsmaal ogsaa under en militær Synsvinkel, og at der i Tide træffes de Foranstaltninger, som er nødvendige, for at Flyvepladserne i givet Tilfælde, nemlig naar en Krig udbræder, kan have det fornødne militære Forsvar. Den just afsluttede Verdenskrig Nr. 2 har jo givet os mange Eksempler paa, hvor katastrofalt det kan være, hvis dette ikke er Tilfældet. Vi har her ikke blot et Hensyn at tage til vort nationale Forsvar, men utvivlsomt ogsaa et vidtgaaende Hensyn at tage til de internationale Forpligtelser, som paahviler os. Hvis man gennemlæser De Forenede Nationers Pagt, vil man se,

hvilken Vægt der i det paagældende Afsnit lægges just paa Luftvaabenet og Medlemsstaternes Forpligtelse til her at være saaledes udrustet, at det internationale Luftvaaben med virkelig Styrke kan træde i Funktion. Derfor var det nødvendigt, at Sagen blev gennemdrøftet, saaledes som alle havde ønsket det. Paa den anden Side var det ogsaa ganske klart, at de Planer, som den højtærede Trafikminister havde forelagt her i Salen med Hensyn til den civile Luftfart, var velbegrundede i denne Luftfarts Interesser og Krav, og at man rent umiddelbart naturligt maatte stille sig paa det Standpunkt, at der ikke kunde være Tale om at borttage fra den internationale Luftfart f. Eks. en Havn som Aalborg, der er i høj international Klasse, og som allerede er blevet indregistreret i det internationale Trafiknet. Derfor var det Opgaven at formidle de to Synspunkter, der her forelaa, og forene dem paa en saadan Maade, at alle fornødne Hensyn var taget til de Krav, som saavel den civile som den militære Luftfart maatte stille, og jeg synes, at denne Opgave er blevet løst paa fortræffelig Maade ved de Forhandlinger, som har fundet Sted.

Jeg gaar ud fra, at der, naar Lovforslaget nu, efter at være færdigbehandlet ogsaa i det andet høje Ting, er endeligt vedtaget i Rigsdagen, straks — saaledes som man forudsætter det i Betænkningen — vil blive truffet Foranstaltninger til at sikre de fornødne Arealer, saa at der, naar Forsvarskommissionen til sin Tid har truffet sin Beslutning med Hensyn til det danske Luftvaabens og de danske Militærflyvepladseres Udbygning, vil være fornøden Mulighed for eventuelt at kunne benytte disse Arealer. Jeg er ligeledes overbevist om, at den højtærede Forsvarsminister vil drage Omsorg for et andet Punkt, som er nævnt i Betænkningen, nemlig at de militære Forberedelsesforanstaltninger, der vil være nødvendige, hvis Militæret engang — forhaabentlig aldrig, men muligvis — under en Krig skal overtage disse Flyvepladser, træffes, saaledes at den fornødne Beskyttelse ved en Krigs Udbrud er til Stede.

Jeg har fundet det rimeligt at gøre disse Bemærkninger, da jeg har Ansvaret for, at Vedtagelsen af Lovforslaget blev udsat, og jeg vil gerne sige, at vi med Tillid staar bag ved den Beslutning, som her er truffet, og takker for det Resultat, som gennem de to Ministre er opnaaet.

Bollerup Madsen: Der har ikke i Udvalget været Ønske om, at Militæret ikke skulde have de fornødne Flyvepladser til